

Arbetet i fiskeläget pågick mer eller mindre dygnet runt. Alla hjälpte till, även barnen. Fick något fiskelag oväntat stor fångst ryckte alla in och hjälpte till. Inget fick gå till spillo.

Foto Ålands Museum

Ålands viktigaste fiskeläge

Sedan drivfisket hade kommit igång blev Rannöarna, eller Rannö fiskeläge, norra Ålands viktigaste fiskeläge. Rannö, eller (Östra) Märket som det vanligen kallades, blev som kronoallmänning ett betydande centrum för fisket i Norrhavet.

Drivskötarna öppnade möjligheter till havsfiske och efter att drivfisket hade kommit igång blev Rannöarna, eller Rannö, ett fiskeläge.

Rannö består av två ganska stora skär, Hamnskäret och Norrskäret. Ett 40-tal fiskebodas, eller fiskekojor, byggdes upp där.

Under cirka fem veckor på sommaren bedrev mellan 60 och 70 båtar drivfiske på 25–30 famnars djup. Faran var stor för att skötraden nattetid fastnade med strömmen i undervattensgrynnor.

För fiskarna gällde det att känna till strömmingens vandringar och lekplatser. De var också beroende av att kunna tyda naturens signaler om hur vädret kunde komma att bli.

I slutet av drivfiskesäsongen kunde man direkt övergå i fastläggning eller vanligt höstskötsfiske. Under en varm säsong rörde sig strömmingen också på djup som man inte nådde ner till med drivgarn.

Att drivgarnen från början av 1900-talet småningom övergavs berodde till stor del på att fisket var riskfyllt. Hela skötrader kunde gå förlorade i de hårda höststormarna och det hände också att båtlag omkom i havet.

Kortfakta ur "Fiskets Åland och fiskarkulturen" av Nils Storå